

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਇੱਕ ਸੌ ਸੰਤਾਲੀਵਾਂ

ਅਮਰੀਕੀ ਰਾਜਨੀਤੀ ਨੂੰ ਆਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ: ਪੈਟ ਰਾਬਰਟਸਨ ਤੋਂ ਕਰਿਸਚਨ ਕੋਅਲੀਸ਼ਨ ਤੱਕ

Jeff Pippenger
2024-03-20

ਅਸੀਂ ਪਿਛਲੇ ਲੇਖ ਦਾ ਸਮਾਪਤ ਹੋਣ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਸੀ:

“ਆਤਮਾਵਾਦ ਰਾਹੀਂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਚਮਤਕਾਰ-ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤੋਗੀ ਜੋ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਚੁਣਦੇ ਹਨ। ਆਤਮਾਵਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਹ ਐਲਾਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੁੱਲ ਬਾਰੇ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ, ਅਤੇ ਇਹ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਤਾ ਨਾਲ ਕਹਿਣਗੇ ਕਿ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਂਗ ਮੰਨੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਮਹਾਨ ਦੁਰਾਚਾਰ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਇਸ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਾਇਆ ਗਿਆ ਰੋਸ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।” *The Great Controversy*, 589, 590.

“ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਇਹ ਗਵਾਹੀ ਕਿ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੀ ਅਵਸਥਾ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬੇਅਦਬੀ ਕਾਰਨ ਹੋਈ ਹੈ,” ਉਸ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੈ ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਪੈਟ ਰਾਬਰਟਸਨ, ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਟਾਰ ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬ੍ਰਾਡਕਾਸਟਿੰਗ ਨੈੱਟਵਰਕ (CBN) ਅਤੇ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕੋਅਲੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਸਥਾਪਕ, 1988 ਵਿੱਚ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਪ੍ਰਾਈਮਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਲਈ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਏ। ਰਾਬਰਟਸਨ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਰੁੜੀਵਾਦੀ ਮਸੀਹੀ ਵੋਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੰਗਠਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਇਵੈਂਜਲਿਕਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਸਮਾਜਿਕ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, 1989 ਵਿੱਚ, ਅੱਠ ਅੰਤਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕੋਅਲੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨੇਤਾ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਪਕ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਲਈ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ। ਰੀਗਨ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਇਤਿਹਾਸ, ਆਖਰੀ ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ ਹੈ।

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇ ਹੁਣ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਮਾਹੌਲ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ ਜੋ *The Great Controversy* ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਧਾਰਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੋ Christian Coalition ਦੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸਮਾਨਾਂਤਰ ਹੈ। Christian Coalition ਉਹਨਾਂ ਨੈਤਿਕ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹੱਲ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਪੰਨ ਹੋਈ ਜੋ, ਜਿਵੇਂ Sister White ਪਹਿਚਾਣਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਅਸਾਧ ਰਹਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਬਾਗਾਂ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। Reagan ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ Christian Coalition ਅਤਿ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਇਕ ਸਮਾਨ ਚਲਹਿਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤੌਰ ਤੇ Christian Coalition ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਰੂਪ 1880ਆਂ ਅਤੇ 1890ਆਂ ਵਿੱਚ Blair Bills ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ Sunday law ਸੰਕਟ ਦੌਰਾਨ National Reform Movement ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। National Reform Movement 1888 ਵਿੱਚ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ Sister White ਨੇ ਆਪਣੇ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ ਤੇ ਉਸ ਚਲਹਿਰ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਉਡੀਕ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਸਭ ਯੁੱਗਾਂ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਾਹਮਣੇ ਹੈ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਚਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਚਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਉੱਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਉਹ ਹੁਣ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਪਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅੰਤਰਆਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸੰਵਿਧਾਨੀ ਸੋਧ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨਿਰਣਾਇਕ ਘੜੀ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਉਸ ਫ਼ਰਜ਼ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਤਾ ਨਾਲ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਮੌਜੂਦ ਖ਼ਤਰੇ ਬਾਰੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ?"

"ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਵੀ ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਬਲਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣਾ ਲਈ ਚੱਲ ਰਹੇ ਇਸ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਹੋਏ ਹਨ, ਇਸ ਕਦਮ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਬਾਰੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ ਨਹੀਂ ਵੇਖਦੇ ਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਹੀ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਉੱਤੇ ਘਾਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅਜਿਹੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਸਬਤ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਝੂਠੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ, ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਟਿਕੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ। ਧਾਰਮਿਕ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਦੋਲਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਲਈ ਇਕ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਨੇ ਲੰਮੇ ਯੁੱਗਾਂ ਤੱਕ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਤਾਰ ਯੁੱਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੀ ਪਾਲਣਾ, ਇਕ ਕਥਿਤ ਮਸੀਹੀ ਸੰਸਥਾ ਵਜੋਂ, "ਅਧਰਮ ਦੇ ਭੇਤ" ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਰੱਖਦੀ ਹੈ; ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਲਪੂਰਵਕ ਪਾਲਣਾ ਉਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਵਾਸਤਵਿਕ ਮਾਨਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਰੋਮਨਵਾਦ ਦੀ ਅਸਲੀ ਨੇਹ-ਪੱਥਰ ਹਨ। ਜਦੋਂ ਸਾਡਾ ਦੇਸ਼ ਆਪਣੇ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤਿਆਗ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਐਤਵਾਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਵੇ, ਤਦ ਇਸ ਕਰਤੂਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਥਾ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਏਗਾ; ਇਹ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਉਸ ਜ਼ੁਲਮ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਦੇਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬੜੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਮੌਕੇ ਦੀ ਤਾਕ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਫਿਰ ਤੋਂ ਸਰਗਰਮ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ਤਾ ਵਜੋਂ ਛਲਾਂਗ ਮਾਰ ਸਕੇ।"

"ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ, ਧਾਰਮਿਕ ਕਾਨੂੰਨਸਾਜ਼ੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕਰਦਿਆਂ, ਜਦੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਕਸਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਉਹੀ ਅਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਜ਼ੁਲਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੇਗਾ ਜੋ ਬੀਤੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਨੁੱਖੀ ਕੌਸਲਾਂ ਨੇ ਦੇਵਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਨਿਰੰਕੁਸ਼ ਬਲ ਹੇਠ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਕੁਚਲ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਲਈ ਕੈਦ, ਜਲਾਵਤਨੀ ਅਤੇ ਮੌਤ ਆਈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਕੇ ਸੱਤਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਤਪੀੜਨ ਦੀਆਂ ਅੱਗਾਂ ਫਿਰ ਭੜਕਾਈਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਜੋ ਲੋਕਪਿੰਝ ਭ੍ਰਮਾਂ ਦੇ ਅੱਗੇ ਝੁਕ ਕੇ ਆਪਣੀ ਅੰਤਰਾਤਮਾ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਬਲੀ ਨਹੀਂ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਬੁਰਾਈ ਹੁਣ ਹਕੀਕਤ ਬਣਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਨੇੜੇ ਹੈ।"

"ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਜੋਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਯਤਨ ਕਰਨ ਦੀ ਉਪੇਖਾ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਠਹਿਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੰਕਟ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?"

"ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਨਿਰੰਤਰ ਸੰਘਰਸ਼ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਬਿਵਸਥਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੈਦ, ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਜੀਵਨ ਆਪ ਹੀ ਦੇ ਖ਼ਤਰੇ ਦਾ ਵੀ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਬਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰੀ ਨੀਤੀ ਅਮਨ ਅਤੇ ਏਕਤਾ ਦੀ ਖ਼ਾਤਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਨਾਲ ਬਾਹਰੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕ ਤਾਂ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਤੋਂ ਵੀ ਐਸਾ ਰਾਹ ਅਪਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਗੇ: 'ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉੱਚੀਆਂ ਸੱਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰਹੇ... ਜਿਹੜੀਆਂ ਸੱਤਾਵਾਂ ਹਨ, ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।'"

"ਪਰ ਪਿਛਲੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮੇਵਕਾਂ ਦਾ ਰਵੱਈਆ ਕੀ ਰਿਹਾ ਹੈ? ਜਦੋਂ ਚੇਲਿਆਂ ਨੇ, ਉਸ ਦੇ ਪੁਨਰੁੱਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਸੀਹ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਲੀਬ ਤੇ ਚੜ੍ਹਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਪ੍ਰਚਾਰਣਾ ਕੀਤੀ, ਤਦ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਹੁਣ ਹੋਰ ਯਿਸੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਨਾ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣ। 'ਪਰ ਪਤਰਸ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਤੁਹਾਡੀ ਸੁਣੀਏ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਤੁਸੀਂ ਆਪ ਨਿਰਣੈ ਕਰੋ। ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਕੁਝ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾ ਅਸੀਂ ਰਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ।' ਉਹ ਮਸੀਹ ਦੇ ਰਾਹੀਂ ਉੱਧਾਰ ਦੀ ਸੁਸਮਾਚਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ, ਅਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੇ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ।" Testimonies, volume 5, 711-713.

ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ, ਆਰਥਿਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜੇਹੇ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜੋ ਧਾਰਮਿਕ ਆਗੂਆਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰਕ ਨੂੰ ਉਤਪੰਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਿਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਲਈ ਪੁਕਾਰ ਕਰਨ ਲੱਗਣ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ 1880 ਦੇ ਅਤੇ 1890 ਦੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੁਰਵਛਾਇਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਸ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਨੇ 1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਕੀਤਾ। “ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਸੰਕਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸੰਕਟ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।” ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ, “ਜਦੋਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਉਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਅੱਗੇ ਪਏ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਮਰੱਥ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰ ਯਤਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਾਪਰਵਾਹ ਰਹੀਏ, ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੰਭੀਰ ਮਸਲੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾ ਚੇਤਾਵਨੀ ਕੀਤੇ ਕਰਨ ਲਈ ਛੱਡ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?”

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਏ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਚਾਨਣ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਚਾਨਣ ਹੀ ਨਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੇਮਸਈ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੇਸ਼ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਕਦੇ ਸੁਣਿਆ ਹੀ ਨਾ ਹੁੰਦਾ? ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤ ਚਾਨਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਂ ਵਿੱਚ ਡੈਮੋਕ੍ਰੈਟ ਅਜਗਰ-ਸ਼ਕਤੀ, ਰਿਪਬਲਿਕਨ ਝੂਠੇ ਨਬੀ-ਸ਼ਕਤੀ, ਪਾਪਾਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਇਸਲਾਮ ਅਤੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸਿਆ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀਆਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜੋ ਖ਼ਾਸ ਵੇਰਵੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੱਤਾ-ਧਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਘਿਣਾ-ਭਾਸ਼ਣ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਪਰ ਉਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹਨ ਜੋ “ਪੰਗਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਗਤੀ” ਦੀ ਵਿਧੀ ਰਾਹੀਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਪੰਗਤੀਆਂ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਨਿਆਂ ਹੁਣ ਵਧਣ ਅਤੇ ਆਵ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤੀਵ੍ਰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ।

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਤੋਂ, ਜੋ ਮਸੀਹੀ ਗਠਜੋੜ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ 1989 ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਹੋਈ, ਉਸ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਕੇਵਲ 1880 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਅਤੇ 1890 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਨਾਲ ਸਮਾਨਤਾ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। ਜਿਸ ਅੰਸ਼ ਦਾ ਅਸੀਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਤੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਆਤਮਵਾਦ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਸ਼ੈਤਾਨ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬੰਦੀ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਕੁਝ ਸ਼ਬਦ ਉਹਨਾਂ ਅਚਰਜ-ਕਰਮਾਂ ਬਾਰੇ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਕਰੇਗਾ।

1988 ਦੀ ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਰਥਾਤ ਇਸਾਈ ਕੋਅਲਿਸ਼ਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਗਰ ਦੇ ਖੇਤਰ, ਪਸ਼ੂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਭਵਿੱਖਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਇਆ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸੰਦਰਭਿਤ ਕਰਨਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਸੀਹ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰ ਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਆਗਮਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ।

ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, 1990 ਦੇ ਦਹਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਨੇ ਕਥਿਤ ਕੁਆਰੀ ਮਰਿਆਮ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਖੂਨ ਵਗਾਉਂਦੀਆਂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਬਿਨਾ ਬੱਦਲਾਂ ਵਾਲੇ ਆਕਾਸ਼ ਤੋਂ ਫੁੱਲਾਂ ਦੀਆਂ ਪੰਖੁੜੀਆਂ ਦੀ ਵਰਖਾ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਬੇਤੁਕੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਵੀ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਦੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਤੀਰਥ-ਯਾਤਰਾਵਾਂ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰਚੇ ਗਏ ਭਰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਖਿੱਚੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਬਾਰੇ ਪੁਸਤਕਾਂ ਲਿਖੀਆਂ ਗਈਆਂ, ਪੱਤਰਕਾਰਾਂ ਨੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ Time ਅਤੇ Newsweek ਵਰਗੀਆਂ ਪੱਤਰਿਕਾਵਾਂ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਮੁੱਖ ਪੰਨੇ ਉੱਤੇ ਦਰਸਾਇਆ।

ਅਜਗਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤ ਦੀਆਂ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਨੇ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੂਰਤੀਆਂ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਪਾਨ-ਅਰਪਣ ਦੇ ਚਮਚੇ ਜਾਂ ਪਿਆਲੇ ਪੀ ਲੈਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਘਟਨਾ, ਜੋ ਭਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਛੋਟੇ ਜਿਹੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਸੀ, ਮਿਸਰ ਦੀਆਂ ਮੋਂਡਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਗਈ। ਬੀਬੀਸੀ ਦੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਸਮਾਚਾਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਟਿੱਪਣੀ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਯਾਦ ਆਇਆ ਹੋਵੇ, ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ

ਉੱਤੇ ਬੀਬੀਸੀ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟਰ ਨੇ ਇਹ ਪੁਸ਼ਨ ਉਠਾਇਆ, “ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇ ਅਸੀਂ ਕੱਲ੍ਹ ਲੰਡਨ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਲਾਸ ਦੁੱਧ ਅਰਪਿਤ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ?” ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸ਼ਾਮ ਦੀਆਂ ਖ਼ਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਓਹੀ ਰਿਪੋਰਟਰ ਲੰਡਨ ਮਿਊਜ਼ੀਅਮ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕੈਮਰੇ ਚੱਲ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਵੱਡੀ ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਿਲਾਸ ਦੁੱਧ ਅਰਪਿਤ ਕੀਤਾ। ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਗਿਲਾਸ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਨਾਲ ਲੱਗਿਆ, ਦੁੱਧ ਤੁਰੰਤ ਮੂਰਤੀ ਅੰਦਰ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ।

ਅਮਰੀਕੀ ਭਾਰਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਵਾਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, “ਮਿਰੈਕਲ” ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਚਿੱਟਾ ਭੈਂਸਾ 20 ਅਗਸਤ, 1994 ਨੂੰ ਵਿਸਕੌਨਸਿਨ ਦੇ ਜੇਨਸਵਿਲ ਦੇ ਨੇੜੇ ਡੇਵ ਅਤੇ ਵੈਲੇਰੀ ਹਾਈਡਰ ਦੇ ਖੇਤ ਵਿੱਚ ਜੰਮਿਆ। ਮਿਰੈਕਲ ਚਿੱਟੇ ਰੋਂਏ ਨਾਲ ਜੰਮੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਜਨਮ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੱਕ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀ ਪਰੰਪਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਚਿੱਟੇ ਭੈਂਸੇ ਦਾ ਜਨਮ ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਘਟਨਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਏਕਤਾ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਨਵੀਨੀਕਰਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਮਿਰੈਕਲ ਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਪੱਧਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਆਸ ਅਤੇ ਆਤਮਿਕ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣ ਗਈ। ਚਿੱਟੇ ਭੈਂਸੇ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦਾ ਸਰੋਤ ਬਹੁਤ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੂਲ ਅਮਰੀਕੀਆਂ ਦੇ ਆਤਮਵਾਦੀ ਧਰਮ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਅਵਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਲ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਚਿੱਟੇ ਭੈਂਸੇ ਦੀ ਮੁੱਢਲੀ ਕਥਾ ਵਿੱਚ ਹੀ “ਪੀਸ ਪਾਈਪ” ਨੂੰ ਉਸ ਸਭਿਆਚਾਰ ਵਿੱਚ ਪਰਚਿਤ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।

1994 ਵਿੱਚ, ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਹੇਲੀ ਲਾਫਟਰ ਅੰਦੋਲਨ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟੋਰਾਂਟੋ ਬਲੇਸਿੰਗ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਵੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਨਵਰੀ 1994 ਵਿੱਚ ਟੋਰਾਂਟੋ, ਔਂਟਾਰੀਓ, ਕੈਨੇਡਾ ਵਿਖੇ ਟੋਰਾਂਟੋ ਏਅਰਪੋਰਟ ਵਿਨਯਾਰਡ ਚਰਚ (ਜੋ ਹੁਣ Catch The Fire Toronto ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਪਾਸਟਰ ਜੌਨ ਅਤੇ ਕੈਰਲ ਆਰਨਾਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਸਭਾਵਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੌਰਾਨ ਸੀ ਕਿ ਬੇਕਾਬੂ ਹਾਸੇ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੰਬਣਾ, ਰੋਣਾ, ਅਤੇ ਡਿੱਗ ਪੈਣਾ, ਜਾਂ ਪਸ਼ੂਆਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਸ਼ੂਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਆਵਾਜ਼ਾਂ ਕੱਢਣਾ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਕਸਰ “ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਢੇਰ ਹੋ ਜਾਣਾ” ਜਾਂ “ਪ੍ਰਭੂ ਵਿੱਚ ਮੱਤੇ ਹੋਣਾ” ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮੰਡਲੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲੱਗੀ।

ਹਾਸਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪ੍ਰਗਟਾਵਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਜ਼ਰੀਨ ਨੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰਜ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ “ਪਵਿੱਤਰ ਹਾਸਾ” ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਲੱਗਾ। ਟੋਰਾਂਟੋ ਐਅਰਪੋਰਟ ਵਾਈਨਯਾਰਡ ਚਰਚ ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਪੁਨਰਜਾਗਰਣ ਸਭਾਵਾਂ ਨੇ ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਤੋਂ ਧਿਆਨ ਅਤੇ ਆਗੰਤੁਕਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਹੋਰ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸਮੁਦਾਇਆਂ ਤੱਕ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਸੰਸਾਰ ਭਰ ਤੋਂ ਲੋਕ ਇਸ ਹਾਸੇ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਲਈ ਆਏ, ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਘਰੇਲੂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਗਏ, ਤਾਂ ਅਕਸਰ ਉਹਨਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਦੁਸ਼ਟਾਤਮਿਕ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਲੱਗੇ।

ਪੈਟ ਰਾਬਰਟਸਨ ਨੇ 1960 ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਬ੍ਰਾਡਕਾਸਟਿੰਗ ਨੈੱਟਵਰਕ (CBN) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ। CBN ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਕਾਰਜਕ੍ਰਮਾਂ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਨੈੱਟਵਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਉਦਯੋਗ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ। ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, CBN ਨੇ ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ, ਰੇਡੀਓ ਅਤੇ ਡਿਜ਼ਿਟਲ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੀ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀਆਂ ਕ੍ਰਿਸਚਨ ਮੀਡੀਆ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬਣ ਗਿਆ।

1988 ਵਿੱਚ, ਉਸ ਨੇ Christian Coalition ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਪਦ ਲਈ ਚੋਣ ਲੜੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਜੜ੍ਹ National Reform Movement ਅਤੇ Lord's Day Alliance ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 1888 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਸੀਹੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਧਾਰਾਂ ਦੀ ਵਕਾਲਤ ਕਰਦੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬਬੰਦੀ, ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਤਾਧਿਕਾਰ, ਅਤੇ ਸੱਬਤ (ਐਤਵਾਰ) ਨੂੰ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਅਤੇ ਉਪਾਸਨਾ ਦੇ ਦਿਨ ਵਜੋਂ ਮਨਾਉਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਇਵੈਂਜੈਲਿਕਲ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਈਬਲਕ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਿਤ ਇੱਕ “ਮਸੀਹੀ ਰਾਸ਼ਟਰ” ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਸੀ। Robertson ਨੇ ਉਹੀ ਸਿਧਾਂਤ ਪ੍ਰਤਿਨਿਧਿਤ ਕੀਤੇ ਜੋ National Reform Movement

ਅਤੇ Lord's Day Alliance ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ, ਉਸ ਨੇ Regent University ਦੀ ਵੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ।

ਪੈਟ ਰਾਬਰਟਸਨ ਨੇ 1977 ਵਿੱਚ ਰੀਜੈਂਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਸ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਨੇ ਇੰਨੀ ਨਿਰਭੀਕਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਅਤੇ ਭਟਕਿਆ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਇੱਕ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਵਿਆਖਿਆ-ਪੱਧਤੀ ਵਰਤਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਹੋਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਫਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਿਸੂ ਦੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਰਾਬਰਟਸਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਾਈਬਲ ਅਨੁਸਾਰ ਮਿਲੇਨੀਅਮ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਸੀਹ ਦੀ ਹਜ਼ਾਰ-ਸਾਲੀ ਸਰਕਾਰ ਚਲਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਣਗੇ। "ਰੀਜੈਂਟ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ—ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸ਼ਾਸਕ ਜਾਂ ਰਾਜਾ ਦੀ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਜਾਂ ਉਪ-ਸ਼ਾਸਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ।

1989 ਵਿੱਚ ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1960 ਤੱਕ ਆਰੰਭ ਹੋ ਚੁੱਕਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧੁਨਿਕ ਸਮਕੱਥ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਮੰਚ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਏ ਜੋ 1888 ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਜ਼ੋਰ ਲਾ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। 1989 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਗਰ, ਪਸ਼ੂ ਅਤੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਖੇਤਰ ਦੇ ਤਿੰਨਾਂ ਹੀ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਕੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਯਿਸੂ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਾਲ ਜੋੜਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 1989, ਦਾਨੀਏਲ ਗਿਆਰਾਂ ਦੀ ਆਯਤ ਚਾਲੀ ਵਿੱਚ "ਅੰਤ ਦਾ ਸਮਾਂ," ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲੀਨ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਯਤ ਇਕਤਾਲੀ ਦੇ ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸਮਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦਾ "ਰੂਪ ਧਾਰਨ" ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਧੋਖੇਬਾਜ਼ੀ ਦਾ ਉਸ ਦਾ ਸ਼ਿਖਰਲਾ ਕਰਤੱਬ ਅਚਰਜ-ਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਚੰਗਿਆਈਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਉਸ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕਾਲ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਅੰਦੋਲਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਉਸ ਸਮੇਂ-ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਅਰਥਾਤ 1989, ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਸੀ। 1989 ਵਿੱਚ "ਲੋਹੇ ਦੇ ਪਰਦੇ" ਦੀ "ਦੀਵਾਰ" ਢਹਿ ਗਈ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ "ਚਰਚ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਵੱਖਰੇਪਣ ਦੀ ਦੀਵਾਰ" ਢਹਿ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸ ਅਵਧੀ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਅੰਤਿਮ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵੱਲੋਂ ਸੇਵੀਅਤ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਨਾਸ਼ਤਿਕਤਾ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉੱਤੇ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਰੂਪੀ ਦੁਸ਼ਮਣ ਉੱਤੇ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੀ ਜਿੱਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਹਨਾਂ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਪਹਿਲੇ ਨੂੰ (ਇੱਕ ਰਿਪਬਲਿਕਨ) ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਹਨਾਂ ਅੱਠ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਖਰੀ ਨੂੰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨਾਲ ਹੱਥ ਮਿਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਪਹਿਲਾ ਰਾਸ਼ਟਰਪਤੀ ਉਸ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਢਾਹੁਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਦੀਵਾਰ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰੇਗਾ।

1960 ਵਿੱਚ, ਅੰਤ ਦੇ ਸਮੇਂ 1989 ਤੱਕ, ਆਧੁਨਿਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਈ। ਚੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਆਰੰਭ ਹੋਏ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਧਾਰਕਾਂ ਦਾ ਅੰਤਿਮ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਆਪਣੇ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਸਿਰ ਨੂੰ ਮੁੜ ਉੱਪਰ ਚੁੱਕੇਗਾ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਕਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਵੇਲਾ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ। ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜੇਹੇ ਨਿਆਂ ਹੋਣੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੋਣਗੇ ਜੋ ਕੇਵਲ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਿੱਧੀ ਨੂੰ ਹੀ ਦੂਰ ਨਾ ਕਰਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਿਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਅਨਿਵਾਰਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੰਨੇ ਕਠੋਰ ਅਤੇ ਭਿਆਨਕ ਹੋਣੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਣਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤਰਕ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਲੋਕਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਖ੍ਰਿਸਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀਆਂ, ਨੂੰ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਵੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂਵਾਂ ਦਾ ਕਾਰਨ ਉਹ ਨਾਗਰਿਕ ਹਨ ਜੋ ਉਸ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਦਿਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਧਿਐਨ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਜੇ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਉਸ ਨਿਰੁਤਸਾਹੀ ਮਨੋਭਾਵ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬਣੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਨਹੀਂ ਉਡੇਲ ਸਕਦਾ। ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਉਹ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਮਕਾਉਂਦੇ ਖਤਰੇ ਨੂੰ ਸਮਝਦੇ ਨਹੀਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾਲੋਂ ਕਦੇ ਵੱਧ, ਆਪਣੀ ਚੌਕਸੀ ਅਤੇ ਇਕਜੁੱਟ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਲੋੜ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।”

“ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਰਜ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਜਾ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅੱਗੇ ਹੋਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅੱਜ ਹੈ। ਪਰ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਹੋ ਕੇ ਅੱਗੇ ਵੱਧਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਰੀ ਕਰਨੀ ਪੈ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੀਫਾਰਮਰਾਂ ਨੇ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਾਅ ਉੱਠਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਅਗੂਆਂ ਨੂੰ ਸਥਿਤੀ ਪ੍ਰਤੀ ਜਾਗਰੂਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਯਤਨਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਤਿਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ। ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਚਾਨਣ ਸਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਉਹੀ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚਾਈ ਜਿਸ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲੋੜ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਜੇ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨੈਸ਼ਨਲ ਰੀਫਾਰਮ ਅੰਦੋਲਨ ਨੂੰ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇੰਨਾ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਵਧੇਰੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ, ਅਤੇ ਇਤਨਾ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਸਮਾਂ ਦੇਣਗੇ ਜੋ ਤੀਸਰੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਾਡੇ ਭਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਮਾਫ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ।”

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਰਤਮਾਨ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਤਰਨਾਂ ਸੰਬੰਧੀ ਜਾਗਰੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸੁੱਤੇ ਪਏ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਕਈ ਸਾਲ ਪਿੱਛੇ ਰਹਿ ਗਏ ਹਾਂ। ਮੁੱਖ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ, ਕਿਤੇ ਐਸਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਉਹਨਾਂ ਮੌਕਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਆ ਬੈਠਣ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਖਤਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਣ।

“ਜੇ ਸਾਡੀਆਂ ਕਾਨਫਰੰਸਾਂ ਦੇ ਅਗੂ ਮਨੁੱਖ ਹੁਣ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਅਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਤਾਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਤਾਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਘਾਟਾ ਝੱਲਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਜਦੋਂ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਤਲਵਾਰ ਨੂੰ ਆਉਂਦੀ ਹੋਈ ਵੇਖ ਕੇ ਤੁਰਹੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾਦ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪੰਕਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲੋਕ ਉਸ ਚੇਤਾਵਨੀ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਣਗੇ, ਅਤੇ ਸਭ ਨੂੰ ਸੰਘਰਸ਼ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਮਿਲੇਗਾ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਵਾਰ ਅਗੂ ਝਿਜਕਦੇ ਹੋਏ ਖੜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਮਾਨੋ ਇਹ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ: ‘ਆਓ, ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਜਲਦੀ ਨਾ ਕਰੀਏ। ਸ਼ਾਇਦ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸੰਗਨਾਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਸੰਭਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।’ ਉਸ ਦੀ ਆਪਣੀ ਇਹੀ ਝਿਜਕ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤਤਾ ਇਹ ਪੁਕਾਰ ਰਹੀ ਹੈ: ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ।’ ਉਤੇਜਿਤ ਨਾ ਹੋਵੋ। ਘਬਰਾਓ ਨਾ। ਇਸ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਿੰਨੀ ਗੱਲ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਉੰਨੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਹਲਚਲ ਆਪੇ ਹੀ ਠੰਢੀ ਪੈ ਜਾਵੇਗੀ।’ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲੋਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਚੇਤਾਵਨੀ, ਜੋ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਰਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਦੀ ਤੁਰਹੀ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਾਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਅਤੇ ਲੋਕ ਯੁੱਧ ਲਈ ਤਿਆਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਕਿਤੇ ਉਸ ਦੀ ਝਿਜਕ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਸ ਹੋਣ ਲਈ ਨਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲਹੂ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥੋਂ ਨਾ ਮੰਗਿਆ ਜਾਵੇ।”

“ਅਸੀਂ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ; ਅਤੇ ਹੁਣ, ਜਦੋਂ ਇਹ ਅੰਦੋਲਨ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਹੀ ਆ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਪੁੱਛਦੇ ਹਾਂ: ਕੀ ਸਾਡੇ ਲੋਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਕਰਤੱਬ ਨਿਭਾਉਣਗੇ? ਕੀ ਅਸੀਂ ਪੱਜਾ ਉੱਚਾ ਚੁੱਕਣ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਮੌਲ ਜਾਣਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਸਮਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬਜਾਇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਮੰਨਣਾ ਚੁਣਦੇ ਹਨ, ਜ਼ੁਲਮ ਦੇ ਹੱਥ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਕੀ ਅਸੀਂ ਚੁੱਪ ਰਹਿ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰੀਏ, ਜਦੋਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਗਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠ ਰੌਂਦਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ?”

“ਜਦੋਂ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟ ਸੰਸਾਰ ਆਪਣੇ ਰੁਖ ਦੁਆਰਾ ਰੋਮ ਨੂੰ ਰਿਆਯਤਾਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਓ ਅਸੀਂ ਜਾਗ ਉੱਠੀਏ ਤਾਂ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਮਝੀਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹੇ ਇਸ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਖੀਏ। ਹੁਣ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਉੱਚੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਵਰਤਮਾਨ ਸੱਚ ਹੈ। ਆਓ ਅਸੀਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਈਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਕਿੱਥੇ ਖੜ੍ਹੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦਾ ਯਤਨ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰਮਿਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਬੋਧ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਸਾਨੂੰ ਜਾਗ ਪੈਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅੰਤ ਨੇੜੇ ਹੈ। ਹਰ ਲੰਘਦਾ ਘੰਟਾ ਸਵਰਗੀ ਦਰਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਘੰਟਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਐਸੇ ਲੋਕ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਭਾਗ ਨਿਭਾਉਣ, ਜੋ ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਇਹ ਲੰਘਦੇ ਪਲ, ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਇੰਨੇ ਥੋੜ੍ਹੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ, ਸਦੀਵੀ ਹਿਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਨਾਲ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇਹ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਨੂੰ ਸਦਾ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਸਦੀਵੀ ਮੌਤ ਲਈ ਢਾਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਅਸੀਂ ਅੱਜ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਚਾਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੇ ਕੰਮ ਅਸੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਲੈ ਕੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਉਹ ਜੀਵਨ ਲਈ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਗੰਧ ਹੋਵੇਗੀ ਜਾਂ ਮੌਤ ਲਈ ਮੌਤ ਦੀ ਸੁਗੰਧ।”

“ਮੇਰੇ ਭਰਾਵੇ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਹੋ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਪਣੀ ਮੁਕਤੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖ-ਗਤੀ ਵੀ, ਉਸ ਤਿਆਰੀ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਪਰਖ ਲਈ ਕਰ ਰਹੇ ਹੋ? ਕੀ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦੀ ਤੀਬਰਤਾ, ਉਹੋ ਜਿਹੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਹੈ, ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਅਡੋਲ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਯੋਗ ਬਣਾਏਗੀ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਿਰੋਧ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ? ਜੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਕਦੇ ਮੇਰੇ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਭਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦਾ ਹਰ ਉਹ ਮਤ ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੋ, ਕਠੋਰਤਾ ਨਾਲ ਆਲੋਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਵਿਅਰਥ ਗੁਜ਼ਰਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਨੇੜੇ ਆ ਰਹੇ ਸੰਕਟ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋਣ ਵਾਸਤੇ ਸੌਂਪੀ ਹੈ।” Testimonies, volume 5, 714–716.